

ועדת ערר לארנונה - שליד המועצה האזורית מטה יהודה

לפי חוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), תשל"ו - 1977

ערר: 06/22

בפני וועדת ערר - שליד מועצה אזורית מטה יהודה

העוררת: מדינת ישראל - משרד הבטחון - מחנה צבאי כנף 2,

באמצעות ב"כ עוה"ד צבי בן אליעזר ו/או
אוהד כרמי
מרחוב בר כוכבא 23, בני ברק
טל': 03-6954100 פקס: 03-6721310
דוא"ל:

נגד

המשיב: מנהל הארנונה המועצה האזורית מטה יהודה,
ד.ג. שמשון 99700

באמצעות ב"כ עוה"ד גיא ממון ואחי'
מרחוב דרך בן גוריון דוד 34 רמת גן.
טל': 03-9199923, פקס: 03-9199924
דוא"ל: office@mnlaw.co.il

ה ח ל ט ה

נושא: בקשה לסילוק על הסף

(במסגרת החלטה מס' 2)

1. בפני הוועדה מונחת בקשה לסילוק על הסף, (להלן: "הבקשה"), של הערר נשוא החלטה זו, בטענה שהערר הוגש באיחור, מעבר ל - 90 ימים הקבועים בחוק הרשויות המקומיות - (ערר על קביעת ארנונה כללית), התשל"ו - 1976, (להלן: "החוק").

2. המבקשת הינה המשיב בערר שבנדון, (להלן: "המשיב"), והמשיבה בבקשה הנוכחית תמשיך ותיקרא העוררת, (להלן: "העוררת").

להלן טענות המשיב, כפי שעלו בגוף הבקשה:

3. ההשגה שהגישה העוררת הוגשה באיחור של בין 3 ל-8 ימים, תלוי בשיטת החישוב למועד המסירה, (כפי שיבואר בהמשך).

4. השומה - (עמ' 9 לבקשת המחיקה, עמ' 30 לתשובה לבקשה, להלן: "השומה"), נשלחה לעוררת בדואר אלקטרוני בתאריך 20/01/22. לטענת המשיב, העוררת לא הכחישה שקיבלה את הדואר האלקטרוני, ולכן יש לראות את מועד שליחת הדוא"ל - כמועד המסירה של השומה וזה המועד הקובע לצורך חישוב מנין הימים הקבועים בחוק לצורך הגשת הערר.

מאחר שההשגה הוגשה בתאריך 28/04/22, הרי שלפי טענה זו, ההשגה הוגשה באיחור.

מרכז אזורי הר טוב, ד.ג. שמשון 99700

טל: 02-995-8989 פקס: 02-995-8601

5. לחילופין, המשיב טוען ששלח את השומה גם בדואר רשום שמספרו - RR109718715IL. מספר זה מופיע גם על הודעת השומה.

6. לטענתו, מעיון ברישומי מעקב משלוחים של דואר ישראל, המסמך נמסר לנציג הנמען בתאריך 25/01/22 – ראו נספח 1 לבקשת המחיקה.

7. לפיכך, כך לטענת המשיב, גם לפי שיטת חישוב זו, הודעת השומה נמסרה לעוררת בתאריך 25/01/22, ההשגה הוגשה בתאריך 28/04/22 ולכן הוגשה באיחור.

8. המשיב עומד על כך שאיחור בהגשת השגה הינו איחור מהותי, יש לעמוד על חודו של יום וכל איחור בהגשת השגה מוביל לתוצאה אחת ויחידה – מחיקה על הסף של הערר.

טענות העוררת ביחס לבקשת המחיקה

9. לוועדת ערר אין סמכות מוקנית לסלק ערר על הסף.

10. ההשגות הוגשו במועד, מאחר ואין "אינדיקציה ישירה" למועד המסירה של השומה אצל העוררת.

11. גם אם לא הוגשו במועד, לוועדת הערר סמכות להורות על הארכת מועד להגשת השגה והיא מתבקשת להורות על הארכת המועד.

12. לחילופין, העוררת ביקשה קביעה של מועד דיון לדון בבקשה למחיקת הערר על הסף, על מנת שתוכל להשמיע טענותיה בצורה מסודרת.

טענות שהועלו בדיון

13. בתאריך 15/02/23 התקיים דיון במעמד ב"כ הצדדים בו הצדדים ביארו טענותיהם ביחס לבקשת המחיקה על הסף.

14. בדיון הבהירה המערערת טענותיה וטענה שלא הומצא אישור מסירה המוכיח מועד מסירה בפועל ובכל מקרה לטענתה השומה נמסרה לידיה בתאריך 30.01.22 ולא בתאריך 25.1.22.

15. גם אם ההשגה הוגשה באיחור, מדובר באיחור של 3 ימים לכל היותר ולא 18 יום.

16. בנוסף, הודעת השומה שנשלחה על ידי המשיב לא כללה תאריך ועל כן לא עמדה בדרישות הצורניות לשומת ארנונה.

17. המשיב חזר על הטענות שהשומה הומצאה בתאריך 20/01/22 בהודעת דוא"ל, ולכל המאוחר בתאריך 25/01/22 בדואר רשום, ולכן המסקנה היא שההשגה הוגשה באיחור.

18. לחילופין טען המשיב, כי גם אם לא עמד בנטל להוכחת מועד המסירה של השומה, מחילופי הדברים בין הצדדים עולה בבירור הידיעה שהעוררת ידעה על השומה ולכן יש להפעיל עליה את "חזקת הידיעה" ולהשתמש בחזקה זו כדי להכריע את הכף לחובתה.

19. בשאלה מדוע השתהה המשיב בהגשת תביעה לבית משפט על שנות מס קודמות, השיב ב"כ המשיב כי היה דין ודברים בין הצדדים, והעוררת נהגה בטקטיקה של "סחבת", וזו הסיבה מדוע חל שיהוי בהגשת התביעה.

דיון והכרעה

20. לאחר שהוועדה עיינה בחומר שהוצג בפניה, שמעה את טענות הצדדים בדיון שהתקיים, הוועדה קובעת כי דין הבקשה לסילוק על הסף להידחות, מהנימוקים הבאים:

21. עמידה דווקנית – המשיב הבהיר בדיון כי בין הצדדים נערכו חילופי דברים רבים, ישנו הליך שמתנהל בבית משפט מחוזי, והמו"מ בין הצדדים לא צלח. לאור כשלוני השיחות, הוא עומד על טענת האיחור ומבקש החלטה לגופה של טענה.

22. כאשר המשיב מבקש לעמוד עמידה דווקנית על סעיף החוק המתיר הגשת השגה בטווח של 90 יום ממועד קבלת השומה, יש להחיל דין אחיד ביחס להתנהלותו ולבחון גם בצורה

דווקנית את התנהלותו ולבדוק האם עמד בתנאים הקבועים בחוק לענין הוצאת השומה והמצאתה לידי העוררת.

23. המשיב הציג שני מסלולים חילופיים להוכחת טענת מועד מסירת ההודעה על השומה: האחד – באמצעות דוא"ל, והשני – באמצעות דואר רשום.

24. טרם בחינה של שני מסלולי מסירת ההודעה, נתייחס לגוף הודעת השומה.

פגמים צורניים מהותיים

25. עיון בהודעת השומה שצורפה על ידי שני הצדדים, ועל תוכן המסמך עצמו אין מחלוקת בין הצדדים, מלמד שהודעת השומה איננה נושאת תאריך.

26. סעיף 5 להודעת השומה קובע כי העוררת רשאית "להגיש, בתוך 90 ימים, השגה על השומה...."

27. עולה השאלה, כיצד ניתן לחשב 90 ימים, אם מועד ההתחלה אינו נקוב במכתב?

28. פגם צורני זה הינו פגם שיורד לשורש הענין שכן הוא מכשיל את בחינת המועדים לחישוב מנין 90 יום ודי בפגם צורני זה כדי להביא לדחיית בקשת הסילוק, (ראו בע"א 436/62 ראש עיריית רמת גן נ' תיק).

29. פגם צורני שני נטוע בעובדה שהשומה ממוענת למשרד הבטחון – הקריה, תל אביב.

30. דומה שלא יכולה להיות הפניה יותר כללית מזו.

31. בדיון ב"כ המשיב ציין כי השומה נשלחה לגב' עליזה גולדשטיין- ראש חטיבת מיסוי במשרד הבטחון, (ראו עמ' 27 לפרוטוקול הדיון, ש' 16-17), שהיא הרפרנטית הקבועה מולה עם עובדים.

32. אם המשיב ידע למי בדיוק יש למען את השומה, מדוע לא ציין זאת במכתב, ולו רק כדי להקל על מסלול ההגעה של המכתב ליעדו?

33. שליחת שומה כה כוללנית, די בה בכדי לגרום למסמך הזה להסתובב מספר ימים במשרדי הקריה, שללא ספק מדובר במקום גדול, ויש בה בכדי לעכב את המסירת המסמך ליעדו.

34. לטענת העוררת, המכתב הגיעה לגב' גולדשטיין רק בתאריך 30/01/22, כ – 5 ימים לאחר המועד שבו נטען שהדואר הרשום נתקבל אצל הנמען.

35. ולפי נימוק זה, לטענת העוררת הערר לא הוגש באיחור.

מסלול מסירת ההודעה באמצעות דוא"ל.

36. כעת נבחן את שני המסלולים האלטרנטיביים להוכחת מועד שליחת ההודעה, לשיטתו של המשיב.

37. במסלול שליחה באמצעות דוא"ל – אין הוכחה שההודעה הגיעה ליעדה, המשיב לא הציג אישור על הגעת משלוח הדואר האלקטרוני ליעדו ולא הציג אישור של הנמען לקבלת הדואר.

38. כמו כן, לא הוצג הודעת מייל חוזר המאשר קבלת השומה.

39. יתרה מכך, הודעת הדוא"ל נושאת שורת נושא כדלקמן: "שומות ארנונה 2022". ובגוף ההודעה כתוב: "שלום רב, מצ"ב שומות ארנונה לנכסים שבנדון, אשר נשלחו במקביל גם בדואר רשום.

אודה לאישור קבלת המייל בחוזר."

40. לטענת העוררת משרד הבטחון מחזיק מספר רב של נכסים בכל רחבי מדינת ישראל, ומאין לנו לדעת שמיל זה מתייחס דווקא לנכס נשוא ערר זה, אם הודעת המייל איננה מציינת את הנכס ומשייכת את הודעת הדואל לנכס עצמו?
41. ומאין לנו לדעת שהדואל מתייחס למכתב עצמו, אם אין קישור בין הודעת הדוא"ל לשומה?
ואם אין הודעת קישור בין הדוא"ל למספר דואר רשום?
42. סיכום מסלול הדוא"ל מלמד שהמשיב לא עמד בנטל להוכיח את מסירת מכתב השומה הספציפי הזה, ביחס לנכס נשוא הערר ולכן לא ניתן לבסס על מסלול זה את הבקשה למחיקה על הסף.

מסלול דואר רשום

43. גם מסלול הדואר הרשום לא מספק למשיב מזור.
44. המשיב צירף אישור מעקב דואר ישראל, בו מצוין כי המסמך נמסר אצל הנמען בתאריך 25/01/22.
45. המשיב בחר לשלוח דואר רשום ללא אישור מסירה, ולכן אין חתימה על אישור המסירה להוכחת המסירה עצמה.
46. ביחס לטופס המעקב של דואר ישראל – המשיב טען באופן משתמע שיש להפעיל את החזקה הקבוע בסעיף 57 ג' (2) לפקודת הראיות, לפיה רואים שליחת דואר כמבוצעת, והדבר רק מקבל חיזוק מהחיווי המופיע במעקב דואר ישראל.
47. אלא שחזקה זו ניתנת לסתירה, ראה ת"ק (נצ') 42464-11-11 טטיאנה קרימסקי נ' ג'ים שופ חנות מוצרי ספורט, פורסם באתר האינטרנט נבו (2012)
48. העובדה שהשומה איננה נושאת נמען מפורט – שאין מחלוקת שפרטיו היו מצויים בידי המשיב, והכוונה לגבי גולדשטיין, ראש חטיבת מיסוי אצל העוררת, מהווה פגם צורני מהותי, שמזין את הסתירה המבוקשת של החזקה.
49. התנאי של היעדר ציון מען כשורה הוכר כסעיף שמאפשר סתירה של החזקה, ראו ע"א 203/84 יעיש נ' אהרון, פ"ד מ(1) 328 (1986)
50. ובתיק תא"מ (נצ') 7664-11-08 { כלל חברה לביטוח בע"מ נ' גאדא ראשד, פורסם באתר האינטרנט נבו (2013) } קבע בית-המשפט כי כאשר ציון הנמען וכתובתו על גבי מכתבי המבטחת איננו קונקרטי באופן שמאפשר זיהוי ברור, אין להחיל את החזקה כי דבר הדואר הומצא לנמען, בהתאם לסעיף 57 לפקודת הראיות.
51. לא בכדי טענה העוררת בדיון שמכיוון שלא צוין מען מדויק, לקח לדרישת השומה מספר ימים להגיע לגורם המטפל, והיא הגיעה אליו רק בתאריך 30/01/22 ולכן זה המועד הקובע לתחילת מנין 90 הימים ואם כך הדבר, הרי שאין איחור בהגשת ההשגה.
52. אי אפשר להתחמק מהתחושה שהמשיב עשה את המינימום הנדרש באופן שליחת השומה, רק כדי לצאת לידי חובתו, תוך שבמקום להקל על מסירת המכתב לנמען המדויק – שפרטיו היו מצויים בידו – שלח את הדרישה בצורה כוללנית ביותר, שרק האריכה את מועד הגעת השומה ליעדה ולכן צמצמה במספר ימים את המועד שעמד לרשות העוררת לצורך הגשת השומה, מספר ימים שבמקרה שלפנינו, הפכו להיות קריטיים.
53. סיכום מסלול הדואר הרשום מלמד, שבהיעדר אישור מסירה חתום, ובהיעדר כתובת מדויקת למשלוח הדואר, שממוען לגוף כה גדול כמו משרד הבטחון, לא ניתן להפעיל את החזקה הקבועה בסעיף 57 ג' לפקודת הראיות, ולכן לא ניתן לקבוע שהמועד לתחילת מנין הימים הוא 25/01/22.

54. פועל יוצא, שגם לפי מסלול דואר רשום, לא ניתן לקבוע שהערר הוגש באיחור.

נימוקים נוספים

55. **איחור מינורי – שאינו מצדיק מחיקה על הסף** – במקרה שלפנינו, גם אם תתקבל טענת המשיב לאיחור בהגשת הערר, אין מחלוקת שמדובר באיחור של מספר ימים, שנע בין 3 ל 8 ימים.
56. אין מדובר בבעל דין שזנח את טענותיו, אלא איחר במועד הגשת הערר.
57. המשיב העלה בדיון טענה כי איחור בהגשת ערר כמוהו כאיחור בהגשת תובענה שהתיישנה.
58. לטעמנו, לא כך הדבר. הזכות להגשת תביעה, עומדת במשך 7 שנים שהם 2,555 ימים. מי שעמדו לזכותו 2,555 ימים לצורך הגשת תביעה, ולא עשה זאת, יש מקום לעמוד איתו עמידה דווקנית אם איחר אפילו ביום.
59. לא כך הדבר על גוף שעמדו לזכותו 90 ימים בלבד, והוא איחר אותם במספר ימים.
60. חיזוק לגישה זו, ניתן לקבל בעמ"נ (מינהליים חי') 18772-10-12 חוה עברון נ' עיריית חיפה (נבו 26.05.2013), שם בית המשפט קבע שיש לקבל השגה למרות שהוגשה באיחור לאורך הצורך להגן על אינטרס הפרט וזכויותיו מול הרשות.
61. וכן בעת"מ (מחוזי ת"א) 05/2555 שמוחה יוסף נ' עיריית פתח-תקווה, שם נקבע שיש לגלות גמישות מסוימת למגבלת הזמן להגשת השגה במקרים שבהם ההשגה מוגשת באיחור "שאינו רב".

סמכות הוועדה ליתן אורכה להגשת ערר –

- 5 62. **בבר"מ 14-901 עבוד ויקטור נ' עיריית חיפה**, דעת הרוב של שופטי העליון קבעה שהן לוועדת הערר והן למנהל הארנונה מוקנית סמכות להארכת מועד להגשת השגה על חוב ארנונה. בית המשפט הדגיש שיש להפעיל סמכות זו לעיתים חריגות בלבד ולעשות בה שימוש זהיר ומתון. השופטת ברק-ארז הוסיפה דרך היקש שסמכות זו חלה גם בנוגע להארכת מועד להגשת ערר.
63. לאור קביעה, ולאור הנסיבות הבעייתיות של מסירת השומה לעוררת, הוועדה קובעת כי גם אם תאמר שהערר הוגש באיחור של מספר ימים, הרי שמתוקף הסמכות שנקבע שנתונה לה, היא נותנת אורכה לצורך הגשת ההגשה.

טיעונים סותרים של הצדדים

64. בשולי הדברים, לא ניתן להתעלם מטענות סותרות של שני הצדדים עצמם, ביחס לבקשות למתן אורכה, כי שיבואר להלן.
65. המשיב, הגיש בקשה לסילוק על הסף, ובנוסף בקשה למתן אורכה להגשת תשובה לערר, אך טוען מנגד שלוועדת הערר אין סמכות ליתן אורכה להגשת השגה.
66. העוררת מצידה, מבקשת בתשובתה לבקשה, ליתן לה אורכה להגשת ההשגה, אך מנגד טוענת שאין לוועדת הערר סמכות ליתן אורכה לתשובה לערר.
67. שני הצדדים טוענים טענות לפי הפוזיציה, ואינם שומרים על אחידות בטענותיהם.

סוף דבר

68. לסיכום, הוועדה קובעת שהמבקשת לא עמדה בנטל להוכיח את המועדים הנדרשים בחוק לצורך חישוב מניין הימים הקבועים בחוק לצורך הגשת ההשגה, ולכן לא ניתן לקבל את הבקשה למחיקת הערר על הסף.
69. כמו כן, גם אם יאמר שהערר הוגש באיחור, מדובר באיחור של מספר ימים, ובאיזון האינטרסים ונסיבות המקרה, הוועדה מאריכה את המועד לצורך כך.
70. הבקשה למחיקת הערר על הסף נדחית.

71. בעניין ההוצאות הבקשה, הוועדה לא מצאה לנכון לחייב את המשיב בהוצאות, בייחוד לאור העובדה שהיו טענות כבדות משקל לזכות הבקשה, ולכן כל צד ישא בהוצאותיו.

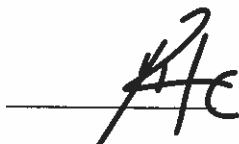
72. המשיב יגיש תשובה לערר בתוך 60 יום, בהתאם למועדים הקבועים בחוק.

מזכירות הוועדה תעביר החלטה זו לבי"כ הצדדים, באמצעות כתובות הדוא"ל הידועות של הצדדים. בכל פנייה לוועדה בעניין החלטה זו, בי"כ הצדדים מתבקשים לציין בפנייתם את מספר הבקשה אליה מתייחסת פנייתם.

ניתנה היום - 13 Iyar, 5783, 4 May, 2023, בהיעדר הצדדים.

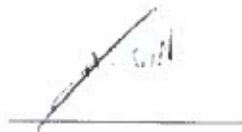
בהתאם לסעיף 20 (א) לתקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), (סדרי דין בועדת ערר), התשל"ז - 1977, זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט לעניינים מנהליים.

6

אייל דניאל

חבר ועדה

מוש חוגיה, עו"ד

יו"ר הועדה

אשרף אל שייך, עו"ד

חבר ועדה